

Viata Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 27 (136)

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro

14 Iulie 2013

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica a 3-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul IV Ecumenic)** se citește **Evangelhia** de la **Matei 6, 22-33 (Despre grijile vieții)**; a Sf. Părinți: **Ioan 17, 1-13 (Rugăciunea lui Iisus)**, iar **Apostolul** din **Epistola către Romani 5, 1-10**; al Sf. Părinți: **Tit 3, 8-15**.

Sinaxar

În această zi pomenim pe Sf. **Apostol Achila**, **Sf. Mc. Iust și Iraelie**; **Sf. Cuv. Nicodim Aghioritul**.

Sfântul Cuvios Nicodim Aghioritul

Sfântul Nicodim Aghioritul s-a născut în anul 1749 în insula Naxos (Grecia). Părinții săi i-au dat numele Nicolae la Sfântul Botez și l-au încredințat preotului satului ca să-l învețe să citească. Trimis la Smirna la vârsta de 16 ani pentru a urma învățătura dascălului lerotei la Școala Evanghelică, se face plăcut tuturor pentru blândețea sa și rafinamentul deprinderilor sale.

După patru ani de studii la Smirna, Sfântul Nicodim este constrâns să se întoarcă la Naxos. Mai târziu, îl va cunoaște pe renumitul sihastru Silvestru din Cezareea, care trăia într-o chilie retrasă nu departe de orașul Hidra. Acest om sfânt îi făcu elogiul plăcerii vieții în singurătate cu asemenea ardoare, încât Nicolae, luând scrisori de recomandare din partea lui Silvestru, se îmbarcă spre Muntele Athos (1775).

Intră mai întâi în Mănăstirea Dionisiu, unde primește repede haina monahicească sub numele de *Nicodim*. Aici va corecta și tipări *Filocalia*. Părăsește mănăstirea Dionisiu cu dorința de a intra în obștea Cuviosului Paisie Velickovski, însă, nu reușește să ajungă în Moldova din cauza unei furtuni.

Revine în Sfântul Munte și i se încredințează mai multe traduceri și opera spre editare. A redactat acum și un *„Îndreptar de spovedanie”* care este folosit în Biserică azi.

După o viață dedicată studiului, rugăciunii și vieții monahale, a trecut la cele venice pe 14 iulie, 1809. A fost canonizat pe 31 mai 1955.

Parohia Poienița vă invită în ziua de

4 august 2013

să participați la sfintele slujbe prilejuite de aducerea unui fragment din moaștele **Sf. Ierarh Nectarie Taumaturgul**.

Programul liturgic și detalii pe site-ul poienita.iasi.mmb.ro

„Să aveți nădejde că orice veți cere de la Sfântul Nectarie cu credință, se va împlini”

Milioara Avarvarei

Mă numesc Milioara Avarvarei și Dumnezeu mi-a rânduit să fiu soție de preot. În acest articol, vreau să mărturisesc tuturor cât bine poate face Sfântul Nectarie, în orice lucru cât de mărunț. La noi în casă, până acum Sfântul Nectarie a făcut două minuni:

Eu cu soțul meu ne doream tare mult măcar încă un copil (avem doi copii minunați de 15 și respectiv 12 ani pe care-i cheamă Maria și Ciprian) deoarece prin fiecare copil Dumnezeu ne dă un dar.

Din rânduiala lui Dumnezeu, finii noștri de la Alba, care sunt foarte credincioși ne-au dat și nouă o părtică din moaștele Sfântului Nectarie; așa am ajuns să-l cunoaștem. Am citit cartea cu viața Sfântului Nectarie și am început să ne rugăm lui, împreună cu cei doi copii, care îl au pe acest minunat sfânt, prieten minunat și bun care îi înțelege în toate problemele lor.

Ne-am hotărât să mergem și la mănăstirea Sfânta Treime de pe insula Eghina, să ne rugăm și noi la racla sfințelor sale moaște. Am ajuns în Eghina în data 2 februarie 2010. Acolo ne-am rugat sfântului cu credință să ne dăruiască un copil și i-am promis că îi vom pune numele Nectarie/Nectaria. Principalul motiv pentru care ne-am dus în Eghina a fost să-i cerem Sfântului să-l vindece pe soțul meu (Părintele Dumitru) de hepatită C; pe care am descoperit-o cu 6 luni înainte - în iulie 2010.

Nu pot să vă spun în cuvinte ce am simțit acolo la Mănăstirea Sfântului. Prima minune pe care a făcut-o Sfântul

cu noi a fost acolo în Eghina. Când am coborât de la mănăstire ploaia torențială și a trebuit să chemăm două taxiuri să ne ducă la feribot (eram 6 persoane, 3 preoți cu preteșele); noi știam că feribotul pleacă abia peste o oră deoarece așa citisem pe programul afișat în port și aveam timp destul la dispoziție să ajungem. Din vorbă în vorbă, soțul care știe engleză a vorbit cu șoferul taxiului nostru și i-a spus că mergem la feribotul care pleacă peste o oră. Șoferul când a auzit a pus mâna pe telefon și l-a sunat pe un prieten de-al lui de pe feribot și l-a rugat să ne aștepte 5 minute până ce ajungem și noi; am tras concluzia că orarul afișat a fost greșit și din rânduiala Sfântului Nectarie am ajuns și noi la timp, altfel mai trebuia să stăm pe ploaie și frig încă 4-5 ore până la următoarea cursă.

În prima lună după Postul Paștelui, Dumnezeu, prin mijlocirea Sfântului Nectarie, mi-a rânduit să rămân însărcinată. Acum sunt în luna a 9-a și aștept din clipa în clipă să-l nasc pe Nectarie (așa mi s-a spus la ecograf, că este băiat). În ceea ce privește boala soțului meu, pot să vă mărturisesc că i s-a aprobat tratamentul cu Interferon iar după 3 luni de tratament i-a ieșit viremia nedetectabilă.

Dumnezeu și Sfinții lui lucrează prin oameni. Să aveți nădejde că orice veți cere de la Sfântul Nectarie cu credință se va împlini. Noi recunoaștem că suntem nevrednici de toate darurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin mijlocirea Macii Sale și a Sfântului Nectarie.

Tataie, nu mă iubești?

preot Nicolae TRUȘCĂ, Parohia Negoiești

Eram în fața unei librării pe calea Văcărești din București și mă uitam la cărțile expuse în vitrină. În apropiere, Sala Polivalentă, unde se ținea o adunare a „Martorilor lui Iehova”. După un timp se apropie de mine un bărbat bine îmbrăcat, în etate de vreo 70 de ani, puțin adus de spate, ținând de mână o copilă în vârstă de vreo 10 anișori. Eu eram îmbrăcat civil, și totuși mă întreb:

- Sunteți preot?
- Da! I-am răspuns... sunt preot (barba e de vină, am gândit).
- Ați vrea să vă spun câteva cuvinte despre adevărata credință?
- Despre ce credință este vorba?
- Sunt martor al lui Iehova și am avut o adunare aici la Sala Polivalentă. Să știți că și preoții au fost acolo, îmbrăcați în reverendă.

Acum am aflat de adunarea de la Sala Polivalentă. M-am mirat că știa cum se numește haina pe care o purtăm noi preoții: *reverendă*.

- Domnule, i-am răspuns, ori preoții aceia au venit acolo să vă studieze, ori nu erau preoți!

- Părinte, și bunicul meu a fost preot!
- Și credeți...? M-am oprit în fața părului alb și a anilor care-i încovoiau spatele interlocutorului meu.
- Aș vrea să vă citesc din Biblie...
- Suntem pe stradă, și să nu-mi spuneți că-n cinci minute mă convingeți să-mi las credința bunicului dumitale? Dar mi-a „căzut o fisă”; îl întreb:
- E nepoata dumitale? și mă uit la copilă de lângă el.
- Da, e nepoata mea!
- Dacă... Doamne ferește, ar avea un accident, și ar fi dusă urgent la spital, iar medicul v-ar spune că are nevoie de transfuzie de sânge, altfel moare; ați fi de acord să i se facă transfuzie de sânge?
- Nu, nu aș fi de acord! Noi, martorii lui Iehova nu suntem de acord cu transfuziile de sânge!
- Domnule, ați lăsa-o să moară? am întrebat mirat, uitându-mă la ochii holbați de nedumerire ai fetei.
- Da... pentru că ar merge la Domnul...!
- Nu-mi vine să cred ce spuneți!!! Nu vă iubiți nepoata?
- Tataie, intervine fetița, nu mă iu-

bești?

Bătrânul, vizibil marcat de situația în care se afla, se uita la mine... se uita la fetiță... Era mut. A luat fetița de mână și a plecat grăbit. Am auzit-o pe fetiță repetând întrebarea: „Tataie nu mă iubești?!”

De atunci, când aud de martori ai lui Iehova îmi sună obsedant și cu ecou în cap întrebarea acelei fetei: „Tataie, nu mă iubești?!... tataie nu mă iubești?!... nu mă iubești?!... nu mă iubești?!... nu mă iubești?!”

(Sursa: nicolaetrusca.wordpress.com)

Vorbitul la masă

„Poftă bună!”
„Mulțumim; și la masă nu vorbim!”

Dar de ce să nu vorbim? În timpul conversațiilor la masă oamenii au o deschidere și o receptivitate aparte. Poate și de aceea Mântuitorul mânca și bea cu vameșii și cu păcătoșii, găbind ospețele lor cel mai potrivit prilej de a le vorbi.

Reuniunile familiale zilnice în jurul mesei sunt foarte importante:

- se creează astfel legături afective puternice între copii și părinți;
- se îmbunătățește comunicarea între membrii familiei;
- copiii percep mediul familial ca fiind mai stabil și mai sigur;
- rugăciunea comună de la începutul și sfârșitul mesei e printre primele la care au răbdare și cei mici și e un mod simplu de a transmite copiilor mesajul că toată „darea cea bună” vine de la Dumnezeu, Purtătorul nostru de grijă;
- se deprind mai firesc bunele maniere și lucrul „în echipă”, se dezvoltă abilități practice și simțul responsabilității odată cu implicarea în aranjarea mesei sau strângerea vaselor murdare;
- conversațiile din timpul mesei ajută copiii să își dezvolte limbajul și să își însușească topica specifică limbii materne mai mult decât citirea poveștilor la culcare; aceste achiziții se concretizează și prin calificative superioare la școală;
- se trăiesc momente frumoase, care vor rămâne ca amintiri ale atmosferei din casa părintească;
- copiii sunt mai puțin predispuși la obezitate, la diverse adicții (alcool, tutun, droguri) sau promiscuitate.

Sursa:
apostolatintarafagarasului.blogspot.ro

www.doxologia.ro

Întrebări și răspunsuri

Cum scap de vrăji și blesteme?

Am 25 de ani și sufăr de singurătate. Nimeni nu se apropie de mine. Nici macar o prietenă nu mai am. Sunt f. sociabilă și mă afectează enorm. Plus ca am terminat facultatea de 2 ani și nu găsesc serviciu. Am gânduri de suicid și fiecare zi e un chin pentru mine. Am făcut dezlegări de farmece, țin post și nici o îmbunătățire. Ce mă fac? (Andreea)

Răspuns:

Trebuie să începeți o viață nouă. O viață în care să primeze rugăciunea, speranța, bucuria, pacea, iubirea, participarea la slujbele Bisericii, lecturile, drumețiile etc.

Vă recomand să aveți un program de rugăciune zilnic, în care să citiți Acatistul Acoperământului Maicii Domnului, Paraclisul Maicii Domnului și Acatistul Sfântului Nicolae. Apoi, trebuie să fiți foarte activă. Căutați în continuare peste tot un serviciu, chiar dacă e unul mai sărac sau solicitant, macar e ceva, apoi veți găsi ceva mai bun. Puneți CV-uri peste tot pe internet, căutați mereu fără să vă descjurați.

Sigurătatea se tratează prin ieșirea cu prietenii, aflarea unor pasiuni frumoase, participarea la spectacole, concursuri, lecturi, evenimente culturale, religioase, filantropice. Fiți zâmbitoare, optimistă, cu simțul umorului, căutați oamenii cu care să socializați. Nimeni nu vrea să discute cu un om supărăcios, complexat sau mândru.

Dacă este vorba despre vrăji și blesteme, mergeți la un preot să vă citească rugăciuni de dezlegare din blestem. Cel mai important sfat este de a avea un duhovnic bun care să

vă spovedească, să vă dea sfaturi concrete pentru viața creștină și pentru mântuire.

Suicidul este păcatul total și definitiv, prin care ajungi pe vecie în iad și îți tragi și toate neamurile după tine. Așa că nu vă mai gândiți - **impune-ți-vă asta** - niciodată la o asemenea oroare. Bucurați-vă de bucuriile simple ale vieții, voluntariat, ajutorarea copiilor, a celor săraci, a bătrânilor sau celor bolnavi. Și fiți mereu în Biserică. Doamne ajută!

Pr. Ioan Valentin Istrati

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienita
Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poenita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>
www.facebook.com/parohiapoenita